

Κόλαση. Έτσι περιγράφεται, και έτσι πρέπει να είναι, η κατάσταση στη Λωρίδα της Γάζης. Για να κυκλοφορήσεις στην Κόλαση χρειάζεσαι οδηγό πολυκοσμία. Ο Δάντης παρακάλεσε τον Βεργίλιο. Tu duca, tu signore et tu maestro (Inferno/Κόλαση). Έγώ που να βασιτώ; Σε ποιόν; Στη σκέψη μου έρχεται ο Άμος Όζ, ο γνωστός και διεθνώς αναγνωρισμένος Ισραηλινός συγγραφέας, καθηγητής, δημοσιογράφος, πολυβραβευμένος. Έργα του έχουν μεταφραστεί σε 45 γλώσσες και ελληνικά.

«Tu se' lo mio maestro e 'l mio autore». Τοῦ λέω ἐμπνευσμένος ἀπὸ τὸν Δάντη. Ἔχεις κατηγορηθεῖ στὴν πατρίδα σου γιὰ τὴν ὑποστηρίξη λύσεως τῆς διαμάχης μετὰ τοὺς Παλαιστίνιους διὰ τῆς δημιουργίας δύο κρατῶν. Μὲ συμβιβασμό· παραχωρήσεις· ἐκατέρωθεν. Ἄλλοι σὲ χαρακτηρίζουν ὡς ἀπαραίτητο ἀνάγνωσμα γιὰ ὅποιον θέλει νὰ καταλάβει τὴ ζωὴ στὸ Ἰσραήλ, τὴν ἰδεολογία πού τὴ στηρίζει, τὴν ὀργή πού κινεῖ τὸν λαὸ του. Ἔχεις γράψει: «Δὲν πιστεύω πὼς αὐτοῦ τοῦ εἶδους ἡ τραγικὴ διαμάχη μπορεῖ νὰ λήξει μὲ ὄλους εὐτυχεῖς. Στὴν οὐσία γιατί εἶναι μίᾳ διαμάχῃ ἀνάμεσα σὲ δίκιο καὶ σὲ δίκιο». Ἡ περιγραφή σου τῆς ζωῆς στὸ Ἰσραήλ προκαλεῖ ἀνατριχίλα: «Τὴν ἡμέρα τὸ Ἰσραήλ κάνει μίᾳ τρομαχτικῇ προσπάθεια νὰ δημιουργήσῃ τὴν ἐντύπωση τῆς ἀποφασισμένης, σκληρῆς, ἀπλῆς κοινωνίας, ἔτοιμης νὰ ἀντεπιτεθεῖ, ἔτοιμης νὰ ἀνταποδώσῃ τὰ χτυπήματα μὲ διπλὴ σκληρότητα, θαρραλέας καὶ οὕτω καθ' ἑξῆς. Τὸ νυχτερινὸ Ἰσραήλ εἶναι ἓνα στρατόπεδο προσφύγων μὲ περισσότερους, εἰκάσω, ἐφιάλτες κατὰ τετραγωνικὸ μίλι ἀπὸ ὅποιονδήποτε ἄλλον τόπο στὸν κόσμον. Σχεδὸν ὅλοι ἔχουν δεῖ τὸν σατανά».

Διστακτικὴ ἢ ἀπόκρισή του. Τελικὰ ἄλλη ὑπόδειξη μὲ κατηύθυνε πρὸς μίαν ἀντικειμενικὴ, ἀμερόληπτη περιγραφή τῆς τελευταίας κρίσεως (ἔτσι τὴν ἐχαρακτήρισε) πρὸς μίαν αἰτιολόγησι. Πρὸς κάποιον εἶδους μηχανισμό χωρὶς αἰσθήματα· κάποιον οὐδέτερον ἐγκέφαλο ἃς ποῦμε ἠλεκτρονικὸν ὑπολογιστή. Στὴ διάθεσή του ὅλα ἔχουν συμβεῖ, διαπραχθεῖ, γραφτεῖ γύρω ἀπὸ τὸ πρόβλημα τῆς Ἀραβο-Ἰσραηλινῆς διενέξεως.

Τὸ κείμενο πού κατέβασε ὁ ὑπολογιστὴς ἀρχίζει καὶ αὐτὸ μὲ παρατηρήσεις τοῦ Άμος Όζ. «Λέγεται πὼς σὲ κάθε διένεξη τὸ δίκιο βρίσκεται κάπου στὴ μέση. Ὁ Άμος Όζ ἔγραψε τὸν Ἀπρίλη τοῦ 2002: «Δύο Παλαιστινο-Ἰσραηλινὸι πόλεμοι ἔχουν ξεσπάσει σὲ αὐτὴν τὴν περιοχὴ. Ὁ ἓνας εἶναι ὁ πόλεμος τοῦ Παλαιστινιακοῦ ἔθνους ὑπὲρ τῆς ἀπελευθερώσεώς του ἀπὸ τὴν κατοχὴ καὶ τοῦ δικαιώματός του γιὰ ἐλεύθερη κρατικὴ ὑπόστασι. Κάθε ἔντιμος ἄνθρωπος ὀφείλει νὰ ὑποστηρίξῃ αὐτὴν τὴν ὑπόθεσι. Ὁ δεῦτερος πόλεμος διεξάγεται ὑπὸ τοῦ φανατικοῦ Ἰσλάμ, ἀπὸ τὸ Ἰράν ὡς τὴ Γάζα καὶ ἀπὸ τὸν Λίβανο ὡς τὴν Ραμὰλλα μὲ σκοπὸ τὴν καταστροφὴ τοῦ

Περιπλάνηση στὴν κόλαση τῆς Μέσης Ἀνατολῆς

τοῦ Νικ. Α. Γ. Λιναρδάτου

Ἰσραήλ καὶ τὴν ἐκδίωξη τῶν Ἑβραίων ἀπὸ τὴν χώρα τους. Κάθε ἔντιμος ἄνθρωπος ὀφείλει νὰ ἀπεχθάνεται αὐτὴν τὴν ὑπόθεσι».

«**Ὁ ἴδιος** σὲ πρόσφατη συνέντευξή του παρατηρεῖ: "... Δὲν μοῦ ἀρέσει ἡ Ἰσραηλινὴ πολιτικὴ, ὅμως καμιά πολιτικὴ, καμιά κυβέρνησις δὲν θὰ ἀνεχόταν ὀχτὼ χρόνια βομβαρδισμῶν, κακοποιήσεως χωριῶν, πόλεων, πολιτῶν. Δὲν θὰ δικαιολογήσω αὐτὸ πού ἔκανε ἡ Χαμάς. Θὰ πῶ μάλιστα ὅτι αὐτὴ ἔχει τὴν εὐθύνη γι' αὐτὸ πού συμβαίνει σήμερα. Τὴν ἴδια ὥρα, πάντως, πιστεύω ὅτι ἡ βία πρέπει νὰ σταματήσει».

«**Διάφορες** προσπάθειες συνδιαλλαγῆς, νὰ σταματήσῃ ἡ βία, εἶχαν βραχεῖα διάρκεια. Ὑπῆρξαν οἱ συμφωνίες γιὰ εἰρήνευση τοῦ Camp David, τοῦ Ὁσλο. Ἀπενεμήθη ἓνα βραβεῖο Νομπέλ Εἰρήνης σὲ δύο Ἰσραηλινούς καὶ ἓναν Παλαιστίνιο νὰ τὸ μοιραστοῦν ἀπὸ κοινῶν. Ὅλες οἱ προσπάθειες κατέρρευσαν. Προκλήσεις, δολοφονία ὀλυμπιακῶν ἀθλητῶν στὸ Μόναχο, ἐπιθέσεις αὐτοκτονίας, πύραυλοι, ἰντιφάδες ἀπὸ τὴν πλευρὰ τῶν Παλαιστίνιων καὶ γενικότερα τῶν Ἀράβων. Ἐποικισμοί, σκληρὰ ἀντίποινα ἀπὸ τὴν πλευρὰ τῶν Ἰσραηλινῶν. Ἡ διαμάχη ἔχει τὴ μορφή μακροχρόνιας πολεμικῆς συγκρούσεως.

«**Γιὰ παράδειγμα** τὰ πρόσφατα γεγονότα. Εἶχε συμφωνηθεῖ ἐξάμηνη ἐκεχειρία μὲ λήξη τῆ 19ῆ Δεκεμβρίου. Ἐν τούτοις ἀπὸ τὰ μέσα Νοεμβρίου ἄρχισαν νὰ ἐκτοξεύονται ρουκέτες ἀπὸ τὸ παλαιστινιακὸ ἔδαφος τῆς Λωρίδας τῆς Γάζης κατὰ ἀστικῶν Ἰσραηλινῶν στόχων. Ἡ ἐκτόξευσις συνεχίστηκε μὲ πολὺ μεγαλύτερη συχνότητα καὶ ἔνταση μετὰ τὴ λήξη τῆς ἐκεχειρίας. Ὅπως ἦταν ἀναμενόμενο, ἀπὸ τὴς 27 Δεκεμβρίου ἄρχισαν τὰ καὶ σήμερα συνεχιζόμενα ἀντίποινα μὲ βομβαρδισμούς ἀπὸ ἀέρος στόχων τῆς Χαμάς καὶ ἐπίγειες στρατιωτικὲς ἐπιχειρήσεις. Ὑπολογίζεται ὅτι ἔχουν μέχρι σήμερα σκοτωθεῖ 770 ἄτομα στὴ Γάζα. Ἀπὸ αὐτὰ τὸ ἓνα τέταρτο εἶναι ἄμαχοι πολῖτες. Οἱ ὑπόλοιποι μέλη τῆς Χαμάς, μετὰ τῶν ὀπίσθων καὶ πολλὰ ὑψηλόβαθμα στελέχη τῆς. Ἡ Χαμάς μὲ τὴς ρουκέτες τῆς (συνεχίζονται) ἔχει σκοτώσει τρεῖς ἄμαχους Ἰσραηλινούς πολῖτες καὶ ἓνα στρατιώτη. Στὴς στρατιωτι-

κὲς συγκρούσεις ἔπεσαν τὰ πρῶτα 14 θύματα τοῦ Ἰσραηλινοῦ στρατοῦ.

«**Αὐτὰ σὲ ἠλεκτρονικὸ ἕφος** τὰ γεγονότα. Τώρα ὅσα δὲν φαίνονται. Τὸ πῶς. Τὸ γιατί. Οἱ Ἑβραῖοι εἶναι ἀπὸ τὰ πρῶτα ἐξυπνα καὶ ἀνεπτυγμένα ἔθνη. Τὸ ἀποδεικνύουν οἱ χιλιάδες διακεκομμένοι ἐπιστήμονες, φιλόσοφοι, συγγραφεῖς, καλλιτέχνες, μουσικοὶ, καθηγητὲς Ἑβραϊκῆς καταγωγῆς σὲ ὅλα τὰ μῆκη καὶ πλάτη τῆς γῆς. Οἱ δημιουργοὶ δύο παγκόσμιων θρησκειῶν. Δεκάδες τὰ βραβεῖα Νομπέλ. Μεγάλῃ ἢ συμβολῇ τους στὴν πρόοδο τῆς ἀνθρωπότητας. Οἱ Ἰσραηλῖνοι εἶναι φυσικὸ νὰ λειτουργοῦν λογικὰ· νὰ θέλουν νὰ ζήσουν ἐν εἰρήνῃ νὰ ἀπολαύσουν τὰ ἀγαθὰ μῆς εἰρηνικῆς ζωῆς. Ἀγαθὰ τὰ ὅποια στεροῦνται κατὰ τὰ ἐξήντα χρόνια τῆς ὑπάρξεως τοῦ κράτους τους καὶ πρὶν κατὰ τοὺς χρόνους τῆς διασπορᾶς μὲ τὸν ἐναντίον τους κατατρεγμὸ. Γι' αὐτὸ καὶ ἦταν πολὺ χαμηλὴ ἢ ὑποστηρίξει χερσαίων ἐπιχειρήσεων κατὰ τῆς Χαμάς. Σύμφωνα μὲ σχετικὴ δημοσκοπηση, μόνον τὸ 20% τοῦ πληθυσμοῦ ὑποστηρίζει τέτοια δράσι, παρὰ τὴν ὀργή πού τους ἔχει προκαλέσει ἡ ἐπίθεσι μὲ τὴς ρουκέτες.

«**Ἀπὸ τὴν ἄλλη μεριά** οἱ Παλαιστίνιοι διακατέχονται ἀπὸ θρησκευτικὸ μίσος, ἀπὸ μισαλλοδοξία. Τους καλλιεργοῦν αὐτὰ τὰ αἰσθήματα οἱ ὁμοεθνεῖς τους Ἀραβες, γιὰ νὰ ἐξυψηρεθῶσιν τὴς ἐπιδιώξεις τους. Πιὸ συγκεκριμένα τὴν βασικὴ καὶ τελικὴ τους ἐπιδίωξι, πού εἶναι ὁ ἀφανισμὸς τοῦ κράτους τοῦ Ἰσραήλ. Ἐτσι ἐρμηνεύεται ἡ πρόκλησι τῆς Χαμάς μὲ τὴν ἐκτόξευσι καὶ ρίψῃ τῶν ρουκετῶν. Ἀσφαλῶς ἐγνώριζαν τὴς συνέπειες, τὰ ἀντίποινα πού θὰ προκαλοῦσαν. Ἐγνώριζαν, γιατί δὲν εἶναι ἡ πρώτη φορὰ. Ἡ κατάληξι τῶν ἀνανθρώπων συλλογισμῶν ἑνὸς ὑπολογιστῆ εἶναι πὼς ἡ πρόκλησι ἔγινε γιὰ νὰ ἐπακολουθήσουν τὰ ἀντίποινα. Τὰ ἀντίποινα εἶναι πάντα σκληρὰ καὶ πέφτουν ἐπὶ δικαίων καὶ ἀδίκων. Δυσανάλογα σκληρὰ ἐν σχέσει μὲ τὴν πρόκλησι. Παραδείγματα, ὁ βομβαρδισμὸς τῆς Δρέσδης λίγες ἐβδομάδες πρὶν ἀπὸ τὸ τέλος τοῦ πολέμου (τοῦ Β' Παγκοσμίου) μὲ δεκάδες χιλιάδες θύματα. Ἡ ἡ ρίψῃ δεύτερης ἀτομικῆς βόμβας στὴ Ναγκασάκι μὲ 75 χιλιάδες νεκρούς. Καὶ οἱ δύο αὐτὲς πράξεις δὲν ὑπηρετοῦσαν κανένα στρατηγικὸ σκοπὸ.

«**Υπάρχουν δυνάμεις** πού θέλουν νὰ καταστρέψουν τὸ Ἰσραήλ. Ὁ Μαχμούντ Ἀχμαντιντζάντ δὲν τὸ κρύβει. Παλιότερα ἦταν ὁλος ὁ Ἀραβικὸς κόσμος. Ἐχρηματοδότησαν δαφιλῶς τὸ PLO καὶ τὴ Φατάχ. Ὁ Ἀραφάτ ἄφησε καταθέσεις καὶ ἄλλα περιουσιακὰ στοιχεῖα ἀξίας, πού ὑπολογίζεται ἀπὸ ἀρκετὲς ἑκατοντάδες ἑκατομμύρια ἔως πάνω ἀπὸ δισεκατομμύριο δολλάρια. Μὲ τὰ λεφτὰ πού ξοδεύτηκαν ἀπὸ τότε θὰ μπορούσε νὰ ἔχει λυθεῖ ὀριστικὰ τὸ πρόβλημα τῆς ἐγκαταστάσεως τῶν Παλαιστίνιων. Ἡ χώρα σας, μὲ πέντε ἑκατομμύρια κατοίκους, πάμπτωχη καὶ χρεωκοπημένη, ὕστερα ἀπὸ δεκαετὴ πόλεμο ἀπορρόφησε ἐνάμισι σχεδὸν ἑκατομμύριο πρόσφυγες τῆς Μικρᾶς Ἀσίας τὸ 1922. Δὲν τοὺς πονᾶνε οἱ ὁμοεθνεῖς τους Παλαιστίνιους. Ἀντιθέτως τοὺς σπρώχνουν στὴν καταστροφὴ. Τὰ ἀντίποινα φανατίζουν αὐτούς πού τὰ ὑφίστανται. (Εἶναι τὸ μεγάλο λάθος τῆς Ἰσραηλινῆς τακτικῆς. Παίζουν τὸ παιγνίδι τῶν ἐχθρῶν τους). Τους θέλουν ἐξαθλιωμένους, δυσσαρεστημένους, ἀγριεμένους λόγω τῶν ἀντιποίνων, φανατικούς φονταμενταλιστὲς, ὡς στρατὸ κρούσεως. Ὅταν τὸ PLO καὶ ἡ Φατάχ ἔγασαν τὴ μαχητικότητά τους, ἐστράφησαν πρὸς τὴ Χαμάς καὶ τὴ Χεζμπολλάχ. Μερικὲς ἀπὸ τὴς ἀραβικὲς χώρες μὲ τὸν καιρὸ ἀποστασιοποιήθηκαν βλέποντας τὸ μάταιο τοῦ ἐγχειρήματος. Ἄν ἡ ὅταν καὶ αὐτὲς οἱ ὀργανώσεις χάσουν τὸν ἐνθουσιασμὸ τους καὶ τὴν παρανοῖα γιὰ τοὺς Χριστιανούς καὶ Ἑβραίους τάσι πρὸς αὐτοθυσία, θὰ δημιουργήσουν ἄλλους στρατούς. Ὅσο ὁ σκοπὸς κάποιων παραμένει νὰ ριζοῦν τοὺς Ἰσραηλινούς στὴ θάλασσα».

Αὐτὸ εἶναι τὸ ραπόρτο. Μὲ τὸν περιορισμὸ ἀριθμοῦ λέξεων λόγω διαθέσιμου χώρου στὴν ἐφημερίδα. Νὰ μὴν προσθέσω καὶ ἐγὼ κάτι; Ἐμεῖς οἱ Ἕλληνες, ἀναρωτιέμαι ἐπὶ πολλὰ χρόνια, τί θέλουμε καὶ ἀνακατενόμαστε σὲ μίᾳ βρόμικῃ ὑπόθεσι; Λίγο ἀκόμα καὶ ὁ Δήμαρχος Ἀθηναίων θὰ κηρύξει τὸν πόλεμο κατὰ τοῦ Ἰσραήλ. Ἄλλοι πρωταγωνιστὲς τῆς φαρσοτραγωδίας μας τὸ ΠΑΣΟΚ—οἱ ὑποδοχῆς τοῦ Ἀραφάτ ἐνοχλητικὲς καὶ ἀπὸ αἰσθητικὴ σκοπιὰ— τὸ ΚΚΕ, ὁ ΣΥΝασιτισμὸς· πρὸς ἰδιωτικὴ κομματικὴ ἐκμετάλλευσι. Τί ὄφελήθηκαν ὅλα αὐτὰ τὰ χρόνια ὑποστηρίζοντες τυφλὰ τὴς ἀραβικὲς ὑποθέσεις; Ἡμᾶστε ἀπὸ τοὺς τελευταίους πού ἀναγνώρισαν τὸ κράτος τοῦ Ἰσραήλ. Τὸ μόνον πού ἐκαταφέραμε εἶναι νὰ σπρώξουμε τὸ Ἰσραήλ στὴν ἀγκαλιά τῆς Τουρκίας. Γράφει ὁ Β. Kenes στὴ Guardian: «Ἐπίσης, ἡ Τουρκία ἔχει ἀξιοποιήσει τὸ φιλοἸσραηλινὸ λόμπυ τῶν ΗΠΑ γιὰ διάφορα ζητήματα πού ἀφοροῦν τὰ ἔθνη τῆς συμφέροντα» («Ἡ Καθημερινή» 9 Ἰανουαρίου). Ὁ Νάσεργ, τὸν ὁποῖο ὑποστήριξε ἡ χώρα μας καὶ ἐβοήθησαν συμπολίτες πιλότοι στὴν κρίσι τῶν Σουεζ, πὼς μᾶς τὸ ἀνταπέδωσε; Μὲ τὴν ἐκδίωξι τῶν Ἑλλήνων τῆς Αἰγύπτου· ὀλόκληρης ἑλληνικῆς παρουσίας. Τὴ διάλυσι τῆς ἑλληνικῆς κοινότητος τῆς Ἀλεξάνδρειας. Λέμε στὴν Κεφαλονία: Ἡ χάριθ θέλει ἀντίχαρη καὶ πάλι χάριθ θὰ ἔναι. Αὐτοί, ἀντὶ τοῦ μάννα χολήν.